

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

De Morte Ioannis Delgadi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

Clementiæ qui dum corripis immemor
 Nunquam fuisti, percutis ac doles,
 Plagasque constanter ferentum
 Prouidus assiduusque curas.
 Vel si inuidorum dentibus asperis
 Me vis perire; ast da tamen vnico
 In me fames pellatur horum
 Et feritas inimica sistat.
 Nostri cruoris vi Pater hos pios
 Mitesque redde, ac munificus, doce;
 Prodesse quo discant tuisque
 Muneribus sapienter uti.
 Namque ipse quondam vertere iam lupum in
 Agnum sciebas; tuque furentium
 Infana mutabas in alium
 Vasa decus placidumque in usum.
 At verò iniquis munera si tua
 Spectantur in me luminibus, precor
 Illos adornent vt benigna
 Plura manu & meliora per te.

DE MORTE IOANNIS

DELGADI.

Eheu damna mei plurima seculi
 Cogor continuos cernere per dies,
 Vexorque immodicis luctibus impotens
 Addicorque doloribus!
 Oris me quibus ô propitius Deus
 Expertem pauidi sistere nuncij,
 Assuetæque diu mœstitiæ volet,
 Afferre & lachrymis modum?
 Quis nunc Hesperia casus in vltima,
 Terram præcipiti concutit impetu,
 Cuius me subitus tam procul hospitem
 Romæ permoueat fragor?
 Ergo terra tegit te, bone Delgade,
 Et Tyde exiguo membra premit tua
 Saxo? membra animus quæ tenuit pius,
 Priscæ laudis & æmulus.

Quales

Quales diuitiæ nunc pereunt mer?

Quales Hesperix nunc pereunt opes?

Nec sentit populus, qui bona maxima,

Cum fas noscere, negligit.

Sed nouere sacro in concilio Patres,

Dudum ter gemino quos habuit iugo,

Inclusosque suis audit Alpibus

Tridenti Lathesis parens.

Nullum te (liceat vera dolentibus

Percussisque graui vulnere dicere)

Europe hoc genuit tempore in optimis

Maiorem artibus edidit.

Seu (qui primus honor) te Pietas sibi,

Et sanctus proprium conciliet Timor,

Inuictique iuuul robore pectoris

Firmer, proposito & graui:

Seu te pura Fides, almaque Charitas,

Seu Spes non tenuis prouida præmij,

Quem nunc cæca hominum turba petens antea,

Mundum spernere iusserat.

Nam Rex iudicio te bene prouido

Delectum Siculis gentibus in patrem,

Haud mercede leui nec popularibus

Optarat dare honoribus.

Et maiora tibi pluraque poneret

Instatrix tumidi gloria pectoris;

Sed quæ tu solido certiore minus

Sensu despiciens caues.

Seu quas ingenium, quas studium fouet,

Quas sacræ comites vult sapientix

Artes esse Deus, tu solidas tenes

Vitæ atque vsibus exprimis.

Nullus te melior scire quid intimo

Mundi contineat circulus ambitu,

Seu velles numeris astra frequentibus

Claris diuidere & notis.

Seu rerum doceas principia, & locum,

Vires atque vices veraque nomina

Declares, spacio doctus ab ultimo

Finem dicere ad infimum.

Quin, te iam studiis emeritum factis,

Ludendi & cupidum clara Bononia

Spectabat medicos cum legeres libros,
 Et praecepta salubria.
 Experti penitus iudicij viros
 Aequabas medicis legibus & modis
 Exercere negans, nosse at auens opis
 Quid nam ars illa serat bonae.
 Quin primus mihi tu (quam recolo dolens)
 Auctor, quo didici nomina plurimum
 Quas plantas Latij terra parit ferax
 Notas pinxi & imagines.
 Dum nos Adriaci litoribus maris
 Erramus cupidi visere, quid mate
 Vel tellus vario mixta solo & solo
 Vel vis humidior terat.
 Dum Verona iugis, Mantua pascuo
 Nos tractu retinent; Itala montibus
 Quos diuisa subit longius, vndique &
 Productos regio colit.
 Sed maiora tuis dicere de bonis
 Si fas non prohibet, dona scientiae
 Sunt coniuncta tuae numine dextero
 Larga forte benignius.
 Namque arcana Deus crediderat pio
 Et non parua tibi (nouimus) at tui
 Haec simplex animi & vera modestia
 Fido in pectore clauserat.
 Inde est quod toties de folij sacri
 Consultus subito sensibus abditis,
 Tu responsa refers certa, quibus stupens
 Doctus doctior exeat.
 Attentis oculis atque animis diu
 Tridentique patres & varius chorus
 Hauserunt eliqui iene fluens tui
 Flumen puraque munera.
 Hebraeis vel opus fontibus integros
 Sensus crueret ac ducere, vel foret
 Et Graeis petere haec lampadibus, refers
 Compos splendida lumina.
 Et Pontificiis qui dederat dies
 Omnes, Caesariis qui quoque iuribus,
 & Diuinis etiam tempora legibus
 Qui sacrauerat omnia.

Vnusquisque suis dicere partibus
 Iurare & poterat te mage idoneum,
 Exemple tui, multa simul viro
 Vni plenius asseri.
 Sed quò nunc Pietas, quò Sapiencia,
 Et quò mens variis consiliis potens,
 Quò roburque animi visque valens tui
 Miranda & facere & pati?
 Quò cessit grauitas? quò placidum decus
 Sermonis facilis? quòve agilis boni &
 Præsens officij dexteritas loco
 Nullis tarda petentibus?
 Tot mors atra premit cominoda, tot rapit,
 Ac subducta ferox inuidet vrbibus
 Nostris? digna die perpetuo magis,
 Atque annis melioribus.
 An (quod me melius docta monet Fides)
 Hæc tu clara Dei regna adiens refers,
 Atque is qui sibi te vendicat imperans,
 Hæc vnà petit ac probat?
 Sic est, obsequiis ille fauet tuis
 Rex, cui te proprio iure dicaueras;
 Cuius te solidæ vitæ gloriæ,
 Cuius quæsieras mori.
 Illic (fido etenim) te pie Delgade,
 Te Pax alma beat, te recreat quies,
 Et Christum Dominum, quem penitus tibi
 Optaras, propius vides.
 Et quæ grata Deo sedulus egeras
 Nunc iam magna tenes munere de Patris
 Et creuisse vides exiguum tui
 Cultus semina ad integra.
 Virtus vera manet, nec moritur, neque
 Aut spernit famulum deserit aut suum:
 Hac te teste Deus, Delgade, comprobat
 Cælesti & sociat gregi.
 Iam sortem ipsè tuam gratulor, & rogo
 Te nunc, intrepidus qui, procul ac metu
 Gaudes, hanc animam, quam tibi vinxeras
 Partem non modicam tuæ,
 Commenda Domino, vt participem sui
 Sensus esse velit, siue laboribus

I 4 Exercere

Exercere paret, seu regat arduis
Vitæ muneribus breuis.

Ille hoc exigui carcere corporis
Dum constricta manet, te referet memor,
Mœrens & gemitu perpetuo, & graui
Heu desiderio tui.

AD D. LVDOVICVM

MANRIQVVM, DE PRO-
*uidentia Dei in hominum periculis, ex noto &
proprio utriusque exemplo.*

VT magna cali promoueat pios
Tutela, certo nouimus exitu,
Narrare laudando parati,
Et proprij memores laboris:
Manrique, vitæ pars potior meæ,
Cum quo legenti sacra volumina
Diuinæque voces audienti
Sæpe dies mihi præuolabat.
O semper, (alti seu maris ultimos
Tentem recessus, seu peragrem nouas
Terras & orbis claustra præter)
Me comitem iuniet in e iustis.
Nil est malorum nil miseri metus
Iis, prouidentem qui metuunt Deum;
Hos cura Christi confidentes
Suscipit, incolumesque præstat.
Ille & leænæ prærabidam famem
Cogit suorum parcere sanguini,
Hos donat expertes fauillæ
In mediis cecinisse flammis.
Amnis phaselli munera vestibus
Iniuncta cernens siccaque pallia
Miratus haud mergenda vati
Sternit aquæ stupefactus æquor.
Minum, sed idem substiterat diu,
Iussusque cursum verterat in caput,
Fundumque tradebat beati
Agminibus populi patere.

Nuper

Nuper tibi
Magn
Ludu
Corp
Oestro ci
Curr
Sulca
Signa
Sed null
Vexa
Quin
Cura
Tunc sol
Salu
Mi
Cor
Ergo be
Man
Assu
Nos

PAE

Totur

Em
S P
Me
Vo
Te for
Ol
Igr
Ve
Hze c
Ni
Ta
De
Cur
Ig